

HET WERK VAN JEZUS CHRISTUS

*Dit is een uitgave van de Volle Evangelie Gemeente 'Immanuël' Breda
Auteur: Cees Visser (voorganger)*

Het laatste oordeel

Bijbelstudie 61

Inleiding

Aan het eind van het duizendjarig vreedrijk treedt Jezus Christus met zijn gemeente de laatste vijand tegemoet: Dood en zijn dodenrijk. Hij gaat de dood voor eeuwig vernietigen. Mensen die in het dodenrijk op Hem hopen, verlossen (naar Jes.25:8-9). En velen die slapen in het stof der aarde tot eeuwig leven opwekken (Dan.12:2). Jezus doet dit op aanwijzen van God. Deze geeft aan: het is tijd om te oordelen. Bewerk de volledige, eeuwigdurende scheiding tussen licht en duisternis. Dan bereikt ieder mens en elke macht zijn bestemming.

Oordelen

Dit oordeel is een vervolg op Gods oordeel bij de zevende bazuin (zie Op.15:4, BS 56/2-3). Dat *eerste* oordeel voltrekt zich bij de *eerste* opstanding. Krijgt zijn beslag in Jezus' gemeente en in die van de antichrist (BS 55/7-8). Nu vindt het tweede en *laatste* oordeel plaats. Dit voltrekt zich bij de *tweede* en laatste opstanding. Krijgt zijn beslag in alle overige mensen en machten. In deze beide oordelen bevrijdt Jezus mensen die Gods Koninkrijk waardig zijn van alle last. Brengt Hij hen tot Gods bestemming: zijn eeuwige heerlijkheid. Daarbij worden alle onderdrukkers met onderdrukking gestraft (naar 2Th.1:6-7 NBV). Zij voltrekken het oordeel over zichzelf. Geven zélf gestalte aan hun eindbestemming: het eeuwig verderf.

Overwinnen

Jezus overwint het laatste verzet vanuit het rijk van duisternis en dood. Hij openbaart Zich in volle heerlijkheid tegenover 'Gog en zijn menigte' die op bevel van Dood de heilige stad en de legerplaats van de heiligen omsingelen (Op.20:9, BS 60/10). Dan vluchten Satan, zijn demonen en al de mensen die met hen optrekken zo ver mogelijk bij Jezus vandaan. Werpen zij zich in de *buitenste* duisternis, *ver* van het aangezicht des Heren (Mat.25:30, 2Th.1:9). Komen zij in het eeuwige vuur, waar zij boeten met een eeuwig verderf.

Dood

Mét dit overwinnen betreedt Jezus het machtsgebied van Dood in de hemelsferen. Het stralende licht van het waarachtige leven heft de duisternis op in alle lagen van het dodenrijk. Bereikt de bodem van de 'bodemloze' afgrond. Onweerstaanbaar.

Dood kan zich tegenover Jezus en zijn gemeente niet handhaven. Hij moet *alles* loslaten: zijn hele dodenrijk. Zijn positie als koning daarin. Zijn heerschappij over doodsmachten en verderfengelen. Zijn dodelijke greep op alle niet-wedergeboren mensen. Zijn macht om mensen te breken en vernederen, hen sterfelijk en vergankelijk te maken (BS 49/8). Er zit voor Dood niets anders op dan te vluchten voor het licht. Hij gaat de weg die de antichrist na zijn nederlaag in Harmagedon gaat. Vlucht met Satan voor de Koning van het licht en leven.

In het niets

Johannes ziet dit: Toen zag ik een grote witte troon en Hem die daarop zat. De aarde en de hemel vluchtten van Hem weg en verdwenen in het niets (Op.20:11 NBV).

Jezus verschijnt in zijn hoedanigheid als Koning op Gods troon. Voor het oog van *al* zijn vijanden in hemel en op aarde. Voor 'Gog en zijn menigte'. Voor Dood en zijn dodenrijk. Gevolg: hemel en aarde, boze machten en mensen, vluchten bij Hem vandaan. Voor hen is geen 'plaats' meer (NBG). Zij verdwijnen in het niets. Komen in een situatie terecht waar 'niets' van hen overblijft: alleen hun 'worm' blijft bestaan.

De bijbel noemt dit 'de tweede dood', de werkelijke dood. Daarin blijft het verdervende vuur branden. Blijven hun wormen knagen. Dus: daarin blijven machten van duisternis en dood en mensen die zich met hen verbinden, elkaar eeuwig pijnigen (Mar.9:48 NBV, BS 58/9). Openbaring 20:14 zegt: Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel gegooid. Dit is de tweede dood: de vuurpoel (NBV).

Verzwoegen

Jezus voltooit zijn zegetocht in hemel en op aarde. De overwinning van de ruiter op het witte paard is compleet. Het hele rijk der duisternis gaat in al haar geledingen te gronde. De laatste vijand, de dood, wordt verzwoegen in deze overwinning. Ook zijn dodenrijk: de zee houdt op te bestaan (Op.21:1). Niets en niemand kan zich meer verzetten tegen de Heer en zijn gezalfde. Alle machten van duisternis en dood vluchten weg. Hopen zich op in de buitenste duisternis. Verderven zichzelf in de hel.

Heerlijkheid

Voor de trouwe mensen uit het duizendjarige vreedrijk begint bij dit overwinnen van de dood een nieuwe fase: zij krijgen deel aan Gods heerlijkheid, naar Jezus' belofte (BS 60/1). Net als bij het *eerste* oordeel stelt God bij dit *laatste* oordeel vast: de tijd is gekomen om het loon te geven aan allen die van Christus zijn (Op.11:18, BS 56/2). God verheft deze mensen die ontzag hebben voor zijn naam, jong en oud. Plaats de 'geliefde stad' in dezelfde dimensie als het 'kamp van de heiligen' (BS 60/8). Zij 'veranderen'. In een ondeelbaar ogenblik. Zoals de 'levend achtergeblevenen' bij de zevende bazuin (1Cor.15:52, BS 55/5). Hun vernederd lichaam *metamorfoseert*: wordt gelijkvormig aan het verheerlijkt lichaam van Christus. Zij staan

niet langer *voor* Gods troon. Zij mogen als overwinnaars met Jezus plaatsnemen *op* zijn troon (Op.3:21). Voor eeuwig delen in zijn macht en majesteit.

Ontwaken

Met het vluchten van Dood en zijn onderdanen staat het dodenrijk zijn doden af. Geeft de 'zee' de doden die in haar zijn, terug (Op.20:13 NBV). Mensen van alle rangen, standen en categorieën: groot en klein, oud en jong, belangrijk en gering, opvallend en gewoon (Op.20:12a NBG/NBV/GNB/Pm), *mega*- en *micro*-mensen (Gr). Zij hebben op aarde geleefd en zijn in hun zonden gestorven.

Al deze ontslapen mensen 'ontwaken' door het woord dat Jezus tot hen spreekt, door het licht waarmee Hij hen beschijnt. Alle 'ketens' vallen van hen af: hun bewakers zijn 'weg'. Hun gevangenschap houdt op: het dodenrijk *bestaat* niet meer; de zee *is* er niet meer (Op.21:1 NBV). Zij ontwaken *vóór* Gods grote witte troon. Zien Jezus, de Koning van het leven *óp* die troon. Met heerlijkheid en eer gekroond. Samen met zijn gemeente. Johannes ziet hen staan (vs.12b). Bij vol bewustzijn, ontwaakt uit het stof der aarde (Dan.12:2).

Kloof

Daniël onderscheidt in deze niet-wedergeboren mensen twee groepen: *dezen* ontwaken tot eeuwig leven en *genen* ontwaken tot versmading, tot eeuwig afgrijzen (Dan.12:2). Dit onderscheid komt overeen met wat Jezus onthult in zijn gelijkenis over de rijke man en de arme Lazarus (Luc.16:19-31). In het dodenrijk bevinden zich *twee* groepen doden, *twee* 'afdelingen'. Mensen aan de lichtzijde - in de 'schoot van Abraham'. En mensen aan de duistere zijde - in de 'afgrond'. Tussen hen gaapt een wijde, onoverkomelijke kloof (vs.26). Deze scheiding komt bij de tweede opstanding volledig openbaar.

Naar ieders werken

Wie of wat bepaalt aan welke zijde van het dodenrijk niet-wedergeboren mensen terecht komen? Ieder mens *zélf*. Met zijn eigen leven. Door wat hij in zijn leven op aarde doet: goed of kwaad. Blijft hij ondanks zonden en overtredingen verlangen naar het goede? Zich richten op het rechtvaardige en barmhartige? Of gaat hij werkelijk in zonde 'leven'? Blijft hij het kwaad 'doen'? Krijgt hij de duisternis 'liever' dan het licht? We schreven hierover in Studieblad 31, 41 en 48. Lees die gedeelten voor jezelf nog eens na.

Paulus schrijft: Wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zodat ieder van ons krijgt wat hij verdient voor wat hij in zijn leven heeft gedaan, of het nu goed is of slecht (2Cor.5:10 NBV).

Schape en bokken

In zijn rede over de laatste dingen spreekt Jezus ook over deze twee groepen: Wanneer de Mensenzoon komt, omstraald door luister en in gezelschap van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon. Dan zullen alle volken (uit het

dodenrijk) voor Hem worden samengebracht en zal Hij de mensen van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt; de schapen zal Hij rechts van Zich plaatsen, de bokken links (Mat.25:31-33 NBV).

Met *schapen* bedoelt Jezus goedwillende mensen die als 'schapen zonder herder' door duivelse machten werden voortgejaagd en afgemat (Mat.9:36). Een prooi werden van het gedierte des velds (Ez.34:8). Werden weggeroofd en door wilde dieren verslonden (NBV). Met *bokken* bedoelt Hij kwaadwillende mensen die zich verzet hebben tegen het licht door (bewust) het duister op te zoeken: rechtsverkrachters, kwaaddoeners, werkers der ongerechtigheid (Luc.13:27 NBV/NBG/LuV).

Boeken

Bij het ontwaken uit de dood worden boeken geopend (Op.20:12b). Het leven van ieder mens gaat open. Ieders werk komt openbaar. Niemand kan iets verborgen houden. Alle mensen staan als 'open boek' voor Gods troon. Voor Jezus Christus, die door God tot rechter over levenden en doden is aangesteld (Hand.10:42).

Jezus oordeelt alle doden, al deze niet-wedergeboren mensen, op grond van wat in de boeken staat, naar hun daden (Op.20:12 NBV). Eenieder naar zijn werken (vs.13 NBG). Ieders leven spreekt boekdelen.

Boek van het leven

Er wordt nóg een boek geopend: het boek van het leven (Op.20:12c NBV). Dit boek van God bestaat vanaf het begin van de wereld (Ex.32:32, Op.17:8). Het bevat de namen van alle rechtvaardigen (vgl. Ps.69:29). Niet alleen van alle *wedergeboren* mensen die God daadwerkelijk rechtvaardigt door hun geloof in Jezus Christus. Maar ook van alle *niet-wedergeboren* mensen die in hun leven naar het goede en rechtvaardige verlangden en zochten. Zónder een persoonlijk leren kennen van Jezus Christus. Zónder het beleven van vergeving van zonden en rechtvaardigmaking door het geloven in Gods Zoon.

Aanvullend

Het 'boek van het leven' vult de inhoud van de bovengenoemde boeken aan. Het toont de daden en werken van de 'Heer van het leven' in deze niet-wedergeboren mensen. De mate waarin *Hij* - mede door de dienst van zijn engelen - 'contact' met deze mensen kon houden. Hun leven kon zegenen. Hun werken en daden kon ondersteunen. Het goede en rechtvaardige in hen kon bewerken.

Het boek van het leven wijst op een werkelijkheid die van groot belang is bij het laatste oordeel. Het toont de diepte en reikwijdte van Gods liefde en genade. Van zijn goedheid en barmhartigheid ten aanzien van ieder mens persoonlijk. Het beschrijft wat er - mede daardoor - in het leven van ieder mens is 'overgebleven' van het oorspronkelijke, van het beeld van God waarnaar hij is geschapen.

Bijbels begrip	<p>De bijbel gebruikt het begrip 'boek van het leven' op meerdere plaatsen in het Oude en Nieuwe Testament. De Bijbelse Encyclopedie zegt: het beeld is ontleend aan het gebruik de namen van de burgers van een stad of rijk te registreren; daarin ligt de officiële erkenning van hun burgerschap en van alle rechten die daaruit voortvloeien. Zo betekent het geschreven zijn in het 'boek des levens' dat men burger <i>is</i> of <i>zal zijn</i> van het rijk van God, waarin het leven genoten wordt dat er is in de gemeenschap met Hem.</p>
Ieder mens	<p>God schrijft ieder mens in zijn boek bij het meest prille begin van zijn leven (Ps.139:16). Hij aanvaardt dit nieuwe mensenkind. Krijgt hem onmiddellijk lief. Erkent hem als mens, als levend wezen, als deel van zijn schepping. Rekent hem in liefde tot de zijnen (naar Ez.18:4). Maakt voor hem plaats en ruimte in zijn Koninkrijk. Omgeeft hem met zijn goedheid en genade, met alles wat zijn leven doet groeien en ontwikkelen. Hij stelt een persoonlijke engel aan zijn zijde, een dienende seraf, die hem draagt en beschermt. Hem het goede vanuit Gods Koninkrijk aanreikt en meedeelt (vgl. Mat.18:10).</p>
Ten leven	<p>God schrijft ieder mens 'ten leven' op. Bestemt hem voor het burgerschap in zijn Koninkrijk, samen met alle rechtvaardigen. Voor het <i>ware</i> leven dat zijn oorsprong vindt in God: het <i>eeuwige</i> leven in de Christus van God, zijn uitverkorene, in wie <i>alle</i> mensen uitverkoren zijn. Opdat ook deze mens één wordt met Christus. Vol wordt van Gods Geest. Mee gestalte geeft aan het lichaam van Christus: de mensheid onder één hoofd samengevat (Ef.1:10, 22). Opdat God wordt 'alles in allen' (1Cor.15:28).</p>
Door Jezus	<p>Door zonden en overtredingen komen alle mensen onder de macht van duivel en dood. Verliezen zij hun plaats in Gods Koninkrijk. Raakt Gods bestemming voor hun leven buiten bereik: derven zij Gods heerlijkheid (Rom.3:23). Alleen Jezus kan deze situatie veranderen. Mensen verlossen uit de macht van Satan en Dood. Door wedergeboorte terug plaatsen in Gods Koninkrijk. Hen alsnog tot Gods heerlijkheid brengen.</p> <p>Daartoe neemt Jezus als Lam van God de zonde van alle mensen op Zich (Joh.1:29). Hij brengt de reiniging der zonde tot stand en neemt plaats op Gods troon (Heb.1:3). God geeft Jezus <i>alles</i> in handen om een volledig heilswerk in de mensheid te verrichten (vgl. Luc.10:22, Joh.13:3). Legt daarbij ook het boek van het leven in handen van zijn Zoon. Opdat Hij Gods gerechtigheid vervult. Alles in allen volmaakt.</p>
Boek van het Lam	<p>Als Lam van God op de troon laat Jezus alle mensen die in Gods boek ten leven staan opgeschreven daadwerkelijk deel krijgen aan dat waarachtige leven. Tot nieuw leven komen in</p>

Hem. Onder zijn leiding alsnog Gods bestemming voor hun leven bereiken. Gods boek wordt ook *zijn* boek: het boek des levens van het Lam (Op.21:27). Het boek van het leven, het boek van het Lam (NBV). Het boek van het leven van het Lam (TeV). Jezus beheert voortaan dit levensboek. Zorgt voor het verwerkelijken van Gods bedoeling met mensen.

Eerste opstanding

Zodra een mens tijdens zijn leven in Jezus gaat geloven, krijgt hij opnieuw een plaats in Gods Koninkrijk, *in* Christus (Ef.2:6). Hij wordt een rechtvaardige door het werk van Christus. Mag als mens-in-Christus gaan leven, zijn burgerschap in de hemel beseffen en invullen. Bij deze wedergeboorte doet Jezus wat God deed bij zijn geboorte: hem ten leven opschrijven in zijn boek. Jezus vernieuwt en bekrachtigt deze inschrijving. Voortaan staat deze mens in het boek van het leven van het Lam. Jezus schenkt hem *eeuwig* leven. Geeft hem met alle wedergeboren mensen deel aan de *eerste* opstanding (Op.20:6). Hij is en blijft van Christus, in leven en sterven (Rom.14:8 NBV).

Bewaard

Als mensen tijdens hun leven *niet* wederom geboren worden, blijven zij bij hun sterven in de dood. Op grond van hun werken zijn zij aan de lichtzijde of in de afgrond. De mensen aan de lichtzijde kan God bereiken. Hij draagt en ondersteunt ze door serafs, engelen van het licht die hen ook tijdens hun leven dienden (Stb.31/8). Deze mensen staan nog steeds 'ten leven opgeschreven' in Gods boek. God blijft hen in liefde voor het ware leven bestemmen. Het burgerschap in zijn Koninkrijk blijft voor hen 'bewaard'. Zij mogen op verlossing hopen. Daarin troost vinden (BS 60/3). Zij krijgen deel aan het eeuwige leven als Jezus het dodenrijk betreedt en hen doet ontwaken. Als bij het laatste oordeel alle boeken opengaan. Als blijkt dat zij nog stééds in dat 'boek van het leven' staan.

Tweede opstanding

Als deze mensen vanuit de lichtzijde voor zijn troon verschijnen, roept Jezus hen tot Zich: Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het Koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is (Mat.25:34 NBV). In jullie leven op aarde hebben jullie barmhartigheid getoond (naar vs.35-36). Nu wordt jullie barmhartigheid bewezen (Mat.5:7, vgl. Jak.2:13). Jezus wekt hen tot nieuw leven: zij worden wederom geboren, staan op uit de dood. Door deze *tweede* opstanding krijgen ook zij een plaats in Christus, in Gods Koninkrijk. Jezus vernieuwt en bekrachtigt hun inschrijving in het boek des leven, maakt deze definitief. Voortaan staan ook deze mensen in het boek van het leven van het Lam. Ook zij zijn van Christus, tot in alle eeuwigheid. Na hun opstaan brengt Jezus ook hen tot de heerlijkheid die God van den beginne voor mensen bestemt. Wat een overvloedige genade bewijst God ook deze mensen door Jezus Christus, zijn Zoon.

- Uit het boek** De mensen in de afgrond hebben de duisternis liever dan het licht. Door het aanhoudend zondigen in hun leven op aarde zakken zij steeds dieper weg in 'de zee'. Passeren zij op een gegeven moment een grens: de 'kloof' tussen lichtzijde en afgrond (Stb.48/2-3). Zij raken daarmee *buiten* Gods bereik. De serafs kunnen hen niet langer dienen. Hun namen blijven niet langer staan in het boek van het leven. Gods bestemming voor hun leven vervalst. Door *eigen* toedoen worden hun namen geschrappt uit het boek van het leven (vgl. Ps.69:29).
- Vluchten** Wanneer déze mensen ontwaken en Jezus Christus in zijn volle heerlijkheid zien, reageren zij op dezelfde wijze als de machten waarmee zij zich in hun leven verbinden. Zij vluchten in paniek weg bij de troon. Zij verdragen het stralende licht van Jezus en zijn gemeente niet. Dit komt overeen met wat in hun leven op aarde gebeurt: met wat in de boeken staat. Bij het opengaan hiervan komen al hun duistere werken openbaar. Hun namen staan niet meer in het boek des levens. Zij *willen* niet leven. 'Hebben' niets meer met het leven. Zij ontwaken tot versmading, tot eeuwig afgrijzen (Dan.12:2). Zij verdwijnen in het niets. Werpen zich met de machten van Satan en Dood in de *buitenste* duisternis, *ver* van het aangezicht des Heren. Ook zij komen in het eeuwige vuur, waar zij boeten met een eeuwig verderf (Op.20:15).
- Oordeel** Met het openen van *alle* boeken spreekt Jezus over alle mensen voor zijn troon Gods oordeel uit: het *laatste* oordeel, het *eind*-oordeel. Hun eigen (levens)boeken bepalen de *verdeling*: de *scheiding* tussen de schapen en de bokken. Niemand komt daarbij op een verkeerde, ongewenste plaats terecht. Eenieder wordt geoordeeld naar wat in zijn boek geschreven staat, naar *eigen* daden. Gods boek van hét leven bepaalt de *bestemming* van de ontwaakte schapen aan Jezus' rechterhand: zij gaan op grond van *zijn* genade het ware leven binnen. Niemand verdient dat *dóór* zijn (eigen) daden. *Jezus* laat hen Gods Koninkrijk binnengaan: door *zijn* daden, *zijn* levenswerk. Door wat in *zijn* levensboek geschreven staat.
- Genade** Wat een wonder van genade voltrekt zich bij dat laatste oordeel. Gods liefde werkt. Zijn goedheid blijkt. Zijn barmhartigheid kent geen grenzen. Jezus verwoordt dit. Belichaamt deze genade. Laat deze verschijnen tot heil van alle mensen die voor God bereikbaar zijn (vgl. Tit.2:11). Prijs God voor zijn oneindige genade. Prijs Jezus voor het verwerkelijken hiervan in het leven van eenieder die God toebehoort.
- Tragedie** God wijst niemand af. Mensen wijzen Gód af. Jezus zet niemand aan zijn linkerhand. De 'bokken' nemen zélf die positie in. Jezus stuurt geen enkel mens naar het eeuwige vuur dat

voor de duivel en zijn engelen is bestemd, al zou je dat uit Mattheüs 25:41 wel kunnen opmaken. Jezus spreekt daar eerst in vers 34 over *gezegenden mijns Vaders*: jullie zijn dóór mijn Vader gezegend (NBG/NBV). Vervolgens spreekt Hij in vers 41 over *vervloekten*: jullie zijn vervloekt (NBG/NBV). Hij zegt niet: vervloekten mijns Vaders; jullie zijn door mijn Vader vervloekt. God *zegt*. God vervloekt nóóit. Mensen die het licht gaan haten, roepen zélf de vloek over hun leven af. Kiezen zélf voor de tweede dood. Om te eindigen in de buitenste duisternis. Wat een tragedie!

Uitvoeren

Nadat Jezus de geestelijke feiten vaststelt op grond van alles wat in de boeken staat en Gods rechtvaardig oordeel hierover uitspreekt, wordt dit oordeel uitgevoerd.

Het *positieve* oordeel over de schapen aan zijn rechterhand voert Jezus zelf uit. Samen met zijn gemeente. Heil en vrede, eeuwig leven in Gods Koninkrijk. Met volle heerlijkheid in het verschiet.

Het *negatieve* oordeel over de bokken aan Jezus' linkerhand komt tot uitvoering in de *gehenna*, ver verwijderd van God en Jezus. Daar boeten alle lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, hoereerders, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars met een eeuwig verderf. Samen met de machten die hen daartoe brachten. Hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood (Op.21:8).

Hel

In deze hel komen dus uiteindelijk *alle* antigoddelijke en antichristelijke wezens terecht. Mensen en machten. Als eersten - na Harmagedon: de antichrist en de antichristelijke geest (Belial en Apollyon). Vervolgens - na Gog en Magog: Satan en zijn engelen met de trouweloze mensen uit het duizendjarig rijk. Tenslotte - na het laatste oordeel: Dood en zijn doods- en verderfengelen met alle mensen uit de afgrond. Geweldenaren uit voor- en eindtijd. Voorlopers van de antichrist (vgl. 1Joh.2:18). En zijn nalopers (volgelingen) in de eindtijd. Alle mensen der wetteloosheid. Alle zonen des verderfs. Alle mensen die door de eeuwen heen een welgevallen hadden in ongerechtigheid, behagen schiepen in onrecht (2Th.2:12 NBG/NBV).

Feest

In Gods Koninkrijk gaat de bruiloft van het Lam een nieuwe fase in. Jezus nodigt alle mensen die Hij tot leven wekt, uit deel te nemen aan het bruiloftsmaal van het Lam. Dit feestmaal van vette en mergrijke spijzen, van gezuiverde en belegen wijnen is nog niet voorbij. Het duurt voort totdat *alle* genodigden binnen zijn. Alle tranen zijn afgewist. Alle smaad is verwijderd (Jes.25:6, 8, BS 60/4). Totdat Jezus alles in allen volmaakt heeft. Alle mensen in Gods Koninkrijk vol zijn van Gods heerlijkheid.

De nieuwe gasten krijgen bij het binnenkomen een hartelijk welkom van Jezus Christus en zijn gemeente. Zij worden in

liefde opgevangen, met goedheid overstelpt. Begiftigd met alles wat tot leven en godsvrucht strekt. De vreugde neemt toe. Breidt zich uit over de hele vernieuwde hemel en aarde. Alle mensen krijgen deel aan de vrede, blijdschap en gerechtigheid in Gods Koninkrijk (Rom.14:17). Gaan met Jezus en zijn gemeente op weg naar het einddoel des geloofs dat ook voor hén gereed ligt: de zaligheid der zielen (1Pe.1:9).

Glorie voor Jezus

Jezus werkt met vaste hand naar deze voleinding toe. Hier en nu. Hij voert ons hogerop. Begiftigt ons *nu* al met alles wat tot leven en godsvrucht strekt (2Pe.1:3). Verleent ons *nu* al rijkelijk toegang tot het eeuwige Koninkrijk (vs.11). Wat een genade!

Door het proces van de *eerste* opstanding voert Hij ons tot heerlijkheid. Maakt Hij ons volledige inzetbaar voor de *tweede* opstanding. Wat een 'onuitsprekelijke' vreugde om daar nu reeds zicht op te krijgen. Nu reeds in te mogen delen (naar 1Pe.1:8). Glorie voor Jezus Christus, onze Heer. Eeuwig dank aan God, onze Vader, die ons bestemt tot zijn heerlijkheid.